

ANTILLEN

Aan het sinds de jaren 50 ontwikkelde dekolonisatieproces hebben de Antillen, anders dan vele voormalige koloniale landen kunnen ontkomen. Hoe onbegrijpelijk ook: de politiek is er veel aan gelegen de band met het koninkrijk te handhaven. Dat heeft tot gevolg dat vele Antilliaanse jongeren de eilanden verlieten om hun heil in Nederland te zoeken. Dat heeft menige gemeente geweten, burgers ondervinden van de aanwezigheid veel overlast. Een groot deel van deze jongeren is ongeschoold en gevoelig voor criminele activiteiten. Gelukkig zijn er ook velen die in Nederland wel geslaagd zijn. Maar in het algemeen hebben veel Antillianen hun moeder eilanden de rug toegekeerd en Nederland met hun problemen opgezadeld.

Omdat de verhoudingen met de Antillen dringend aan herziening toe waren, werd op 15 december 2008 een rondetafelconferentie georganiseerd op Curaçao.

In 2006 werd gekozen voor een nieuwe staatkundige structuur. Hiermee werd beoogd dat de burgers van alle eilanden vanuit een gezonde economie, met goed bestuur, een betere samenleving kunnen bouwen. Om dit te bereiken werden afspraken gemaakt over een gezonde financiële huishouding en helpt Nederland de schulden te saneren (ten laste van de Nederlandse belastingbetaler). De rechtszekerheid en het behoorlijk bestuur moeten gegarandeerd zijn. Nederland helpt een gezonde nieuwe start te maken met extra investeringen in onderwijs, veiligheid, gezondheidszorg, jeugd & gezin, allemaal zaken waar de burger direct iets van zou merken.

In het tijdens de RTC in 2008 na vele onderhandelingen tot stand gekomen akkoord is voorzien in een nieuwe status voor elk der eilanden, waarvan de uitvoering op 1 oktober 2010 plaatsvindt.

Een nieuwe status

De Nederlandse Antillen bestaan niet meer, maar worden vervangen door eilanden met een nieuwe status.

Curaçao en Sint Maarten blijven binnen het Koninkrijk. Ze krijgen wel een 'status aparte' als autonome landen binnen het Koninkrijk. Dat betekent een zelfstandig bestuur en ze zijn niet meer afhankelijk van Nederland, voorlopig hebben wij daar onze twijfels over.

Bonaire, Sint Eustatius en Saba willen een diepere band met Nederland en worden daarom in Nederland opgenomen als 'bijzondere gemeenten'.

Deze veranderingen gaan gepaard met een belangrijke bijdrage van Nederland door de sanering van de Antilliaanse staatsschuld van 1,7 miljard euro.

De zogenaamde BES-eilanden krijgen 1 politiekorps, brandweer en ambulance met een centrale meldkamer.

Een gemeenschappelijk Openbaar Ministerie en Hof van Justitie voor Aruba, Curaçao, Sint Maarten en de BES landen.

Politiek Nederland verwacht veel van de nieuwe verhoudingen, die overigens niet beletten dat de stroom van vooral Antilliaanse jongeren die het op de eilanden niet ziet zitten, naar Nederland geen halt kan worden toegevoerd. Zij beroepen zich op het hebben van een Nederlandse nationaliteit. Wie verwacht dat de problemen met hen zullen worden opgelost, zal in de komende jaren opnieuw worden teleurgesteld, zo vrezen wij.

Georganiseerde criminaliteit

In de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit worden overheid, justitie en politie dwars gezeten door een gebrek aan wetgeving, waardoor de inzet van bijzondere opsporingsmiddelen niet geregeld is. Het Hof van Justitie oordeelde al in februari dat het ontbreken van die wetgeving in strijd is met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Het onrechtmatig gebruik van opsporing technieken wordt door het Europees Hof kritisch beoordeeld. In het verleden werd van het gebrek aan wetgeving door de politie en het OM gebruikgemaakt van sluip routes, maar dat gaat niet langer op.

Zonder wetgeving kunnen geen bijzondere opsporing methoden worden gebruikt, vandaar dat het OM daarvan zo veel mogelijk afziet. Het OM dringt er bij de politiek op aan haast te maken met een wettelijke regeling.

Het is genoegzaam bekend dat Aruba en de (nu voormalige) Antillen als belangrijke doorvoer havens van drugs, wapens en illegale geldstromen gelden.

In Den Haag wordt er met spoed ijverig gewerkt aan de noodzakelijke wetgeving om het gat te dichten, waarvan criminelen zo 'n dankbaar gebruikmaken.

Rechts kundige vinden het verbazingwekkend dat, terwijl in Nederland al tien jaar de bijzondere opsporing bevoegdheden wettelijk zijn geregeld, dit op de Antillen en Aruba nog niet het geval is.

Er lopen intussen al diverse zaken waarvan dank zij de medewerking van o.a. Amerika bewijsmateriaal werd vergaard, die het risico lopen te stranden bij de rechter.

Niet gelukkig

Met de nieuwe staatkundige verhoudingen hoopt de politiek de moeilijkheden met de eilanden onder controle te krijgen en de weg te openen naar een nieuwe toekomst.

Wij zijn daarover zeer sceptisch. Misschien ook wel omdat wij er krachtig voorstander van zijn dat de eilanden onder welke noemer dan ook niet meer gerekend moeten worden als zijnde een onderdeel van het Koninkrijk. Dat zou Nederland heel wat kopzorgen besparen.

Bovendien: waarom moet er zo nodig een koninkrijksverband met die eilanden in stand worden gehouden?

Er zijn veel redenen te bedenken waarom Nederland in het algemeen en het koningshuis en de politiek in het bijzonder de eilandengroep wensen en waarvoor de Nederlandse burgers dan de rekening gepresenteerd krijgen.

Nederlanders hebben, zoals is gebleken, niet de minste behoefte aan rijkdelen overzee en zeker niet waar het betreft de eens tot de Antillen behorende eilanden. Wij hebben hier al zorgen genoeg.

PE